

Uvede naj se amortizacijski sklad za vsako kočo.

Pregledno in izčrpno poročilo je dal tudi načelnik inozemskega odseka pri PZS tov. Ivo Lukanc o delu odseka v l. 1950 in 1951. O naših odpravah v inozemskih gorah bomo še poročali, prav tako o inozemcih, ki so bili gostje v naših gorah. Planinska društva so za odprave prispevala din 402.500, med temi Ljubljana 150.000 din, Jesenice 75.000 din.

Nazadnje je poročal še načelnik GRS pri PZS tov. Uroš Župančič o sodelovanju z gospodarji in oskrbniki koč. Ti naj skrbno čuvajo reševalni inventar. Omarica GRS naj se uporablja samo v primeru resnih nesreč, sicer naj se uporablja hišna lekarna, ki jo je dolžno oskrbeti društvo. Oskrbniki naj bodo ljudje, ki umejo nuditi prvo pomoč, ki imajo čut za gore in gornike, ne samo za kupčijo. Vsaka kočica naj si nabavi dresiranega lavinskega psa. Oskrbnik mora v prvi vrsti skrbeti za pota, za markacije, za vpisne knjige. Umestno bi bilo rezervirati v vsaki postojanki en prostor za potrebe GRS.

Po poročilih se je razvila živahna debata o posameznih poročilih. Pred njo je tov. Škrajnar razdelil pismene pohvale tov. Pavlinu Jožetu, Olupu Pavlu in Miklavčiču Marjanu (vsi PD Radovljica), tov. Primožiču Gustlnu (PD Tržič), tov. Cajlhoferju (PD Poljčane), tov. Bukovcu, Lenčku in Grilu iz Domžal. Pismene pohvale so prejela društva: Celje, Jesenice, Kranj, Radovljica, Kamnik, Idrija, Škofja Loka, Šoštanj, Tržič, Zagorje, Krško, Mežica in Nova Gorica s posebno pohvalo tov. Boštjančiču. PD Trbovlje je dobilo diplomu Zveze borcev za uspešno izvedbo tekmovanja v počastitev 10 letnice JLA. V diskusiji je tovariš Boštjančič poudarjal politično važnost planinskega razvoja na naši zapadni meji, tov. Ceklin pa mrežo postojank v Koritnici in Trenti. Temu so pritrdili mnogi gospodarji. Soglasno so se gospodarji izrazili za razdelitev članarine po ključu 60% : 40% za društva. Gospodarska komisija PZS pa stoji na stališču, da na društva odpade samo 40%, 60% pa za PZS. O stvari bo sklepala skupščina. Po diskusiji so bili formulirani sklepi, o katerih bo spregovorila še skupščina.

† Adalbert Pučnik nas je zapustil 7. septembra 1951. Bil je vnet planinec, ki je ves svoj prosti čas prebil v gorah; a tudi kot odbornik v planinskih organizacijah je opravil z vzgledno vestnostjo in temeljitostjo znatno delo, vidno zlasti na gospodarskem polju. Rojen je bil 24. maja 1888 v Kranju; kjer se je izučil krojaške obrti. Kot krojaški mojster in trgovec se je preživljal tudi kasneje, ko je leta 1914 prišel v Ljubljano in tu bival do svoje smrti. Že v Kranju je pridno deloval v tamkajšnji planinski podružnici, v ljubljanskem matičnem društvu, kjer je kmalu zavzel vidno mesto v gospodarskem odseku, pa so tovariši vedno radi poslušali njegovo trezno, tehtno besedo in njegove dobre nasvete. Celo vrsto let je bil namestnik nadzornika podružnic in je v tej dokaj važni funkciji zastopal interese podružnic ter izvojeval zanje marsikatero ugodnost in jim prihranil tudi sleherno breme, ki se mu ni zdelo upravičeno in potrebno. Po smrti Alojza Knafelca je postal gospodar Koče pri Triglavskih jezerih, ki jo je posihmal upravljaval s posebno ljubeznijo. Vedno se je živo zanimal za organizacijska vprašanja;